

Historien om Harboøre Møllelaug I/S

I det følgende er der givet en detaljeret beskrivelse af det historiske forløb, som Harboøre Møllelaug I/S har været igennem, siden det første idégrundlag blev præsenteret, og oprettelsen af laugets var en realitet.

I beskrivelsen er følgende forkortelser benyttet:

HMIS	: Harboøre Møllelaug I/S
VApS	: Vindenergi ApS
THV	: Thyborøn-Harboøre Vindmøllelaug I/S
DRHV	: Driftsselskabet Rønland Havvindmøllepark I/S
HTApS	: Harboøre Tange ApS
RHAS	: Rønland Havvindmøllepark A/S

Projektet ved Flyvholmvej

Omkring årsskiftet 1986-87 blev der i Harboøre nedsat en arbejdsgruppe, som skulle undersøge mulighederne for at få opsat nogle vindmøller i Thyborøn-Harboøre Kommune. Arbejdsgruppen bestod af Knud Vrist, Peder Pedersen og Bjarne From.

I samme periode var en anden lokal interessegruppe, som senere blev til Thyborøn-Harboøre Vindmøllelaug I/S (THV), godt i gang med at planlægge opsætningen af 4 stk. Vestas 90 kW-vindmøller i Vristområdet – nogle møller, som blev producerende i begyndelsen af 1987.

I starten af 1987 var arbejdsgruppen klar til at fremlægge det grundlag, som snart skulle føre til dannelsen af et nyt møllelaug, som herefter skulle stå for alt det fornødne i forbindelse med opsætningen og driften af et par Bonus 95/20 kW-møller i et område syd for Harboøre by.

Lejemålet vedr. jordarealerne, hvorpå de 2 vindmøller skulle opstilles, var bragt på plads, og forhandlingerne med Danregn Vindkraft A/S i Brande (det senere Bonus) vedr. købet og leveringen af møllerne var stort set også på plads.

På et møde, som blev afholdt på Harboøre Hotel den 25. februar 1987, blev arbejdsgruppens grundlag præsenteret, og den efterfølgende stiftelse af Harboøre Møllelaug I/S (HMIS) var en realitet.

På samme møde blev det første sæt vedtægter formuleret og godkendt af de fremmødte personer, og den første bestyrelse i møllelauget blev valgt.

Denne bestyrelse kom til at bestå af Knud Vrist, Peder Pedersen, Børge Lund Jørgensen, Tommy Vejlbj og Ole Steen Jensen.

Kort tid efter mødet var alle aftaler mellem de implicerede parter i projektet på plads, og i begyndelsen af april 1987 var alle anparter i møllerne afsat.

Placeringsområdet syd for Flyvholmvej

Bonus 95/20 kW-mølle

Udgravningsarbejdet til og støbningen af de 2 møllefundamenter, som blev sat i gang medio marts 1987, blev udført af et lokalt murerfirma (Albert Jensen og Søn), og efter en passende hærdetid kunne de 2 stk. Bonus 95/20 kW-møller rejses og monteres på deres pladser.

Det efterfølgende elarbejde blev ligeledes udført af et lokalt firma (Lyng og Langer).

Ca. 2 måneder efter den stiftende generalforsamling var møllerne helt på plads, koblet til elnettet og sat i produktion (henholdsvis den 27. april og den 1. maj 1987). Det gik virkelig hurtigt dengang.

Antallet af anparter i de 2 møller var 428, som var blevet solgt til 48 interessenter.

På stiftelsesmødet (25. februar 1987) blev der fra forsamlingens side også givet grønt lys til den valgte bestyrelse til at fortsætte et allerede igangværende arbejde vedr. godkendelse, køb og opstilling af en tredje

laugsmølle, som så skulle være en Bonus 150/30 kW-mølle.

Denne mølle skulle også sættes op i området syd for Flyvholmvej.

Interessen for at få opstillet endnu en mølle i laugets regi var overvældende, hvilket betød, at stort set alle nye anparter var blevet forhåndstegnet i løbet af april måned (1987).

Thyborøn-Harboøre Kommune var godt nok imod opstillingen af denne mølle; men da Ringkøbing Amt muligvis var af en anden opfattelse, blev der arbejdet videre med planerne, og en tilladelse kom da også i hus lidt efter lidt.

Når det drejede sig om vindmøller, så var kommunen i enhver henseende blevet særdeles tunge at danse med !

I midten af juli (1987) var miljøgodkendelsen på plads, og lejemålet vedr. jordarealet, hvorpå møllen skulle rejses, var blevet tinglyst.

Købsaftalen med Bonus-fabrikken (Danregn Vindkraft A/S) i Brande var også blevet underskrevet.

Medio august (1987) modtog laugets så den nødvendige byggetilladelse, hvorefter arbejdet med at få opstillet denne Bonus 150/30 kW-mølle kunne bringes i afsluttende fase.

På to på hinanden følgende ekstraordinære generalforsamlinger (31. august 1987 og 30. september 1987) blev laugets vedtægter rettet til m.h.t. til laugets udvidelse.

Laugets 3. mølle blev rejst på sit fundament den 28. september 1987 og tilsluttet elnettet den 1. oktober 1987.

Det samlede antal anparter i møllelauget var nu oppe på 785, som var fordelt blandt 93 interessenter.

Samtidig med, at den 3. laugsmølle blev rejst, opsatte en lokal lodsejer i samme område også en Bonus 150/30 kW-mølle – en mølle, som stadigvæk er kørende og velfungerende.

Ved den første, ordinære generalforsamling i marts 1988 fik bestyrelsen følgende udseende:

Knud Vrist, Peder Pedersen, Ole Steen Jensen, Erling Bruun og Jens Peder Toft.

Denne bestyrelse fungerede frem til den ordinære generalforsamling i 2002, hvor Knud Erik Langer erstattede Jens Peder Toft, som ikke ønskede genvalg.

M.h.t. det, at få opstillet endnu en mølle (nr. 4) i laugets regi, så var dette arbejde bestemt ikke lagt i mølposen, selv om man godt var klar over kommunens modvilje.

På den ordinære generalforsamling i marts 1988 og på en deraf følgende ekstraordinær generalforsamling i maj 1989 blev det besluttet at udvide laugets med endnu en Bonus 150/30 kW-mølle, og igen blev laugets vedtægter rettet til.

Anparterne i den nye mølle blev sat til salg i april 1989; men grundet diverse budgetændringer m.v. så var alle anparter først solgt i slutningen af oktober 1989.

På grund af de forskellige vanskeligheder og ændringer i forbindelse med etableringen af den 4. laugsmølle så blev denne mølle først rejst og sat i drift i sidste halvdel af september 1990 ligeledes i området syd for Harboøre by.

Det samlede antal anparter i HMIS var nu oppe på 1.125.

Hovedparten af de nye anparter i laugets – i alt 340 stk. – blev solgt til indenfor den allerede eksisterende interessentskare.

I de efterfølgende 5-6 år producerede laugets 4 møller godt og stabilt.

Møllerne bliver løbende vedligeholdt og serviceret til punkt og prikke, og laugets økonomi forblev fortsat tilfredsstillende, selv om afregningsprisen for leveret el til nettet var faldet en anelse i 1994.

Men alt varede desværre ikke ved.

I 1996 var den daværende Thyborøn-Harboøre Kommune i gang med at udarbejde en ny kommuneplan, som skulle omfatte alle kommunens eksisterende og fremtidige vindmøller.

På møllelaugets ordinære generalforsamling det år (13. marts 1996) blev det af forsamlingen besluttet, at bestyrelsen skulle sørge for, at laugets møller selvfølgelig kom med i denne plan, således at det på længere sigt kunne blive muligt for HMIS at udskifte de 4 eksisterende møller med andre, evt. større møller. På dette tidspunkt havde HMIS allerede informeret kommunen om, at lauget måske nok ville skifte til nogle større (landbaserede) møller i fremtiden.

Den udarbejdede kommuneplan tilgodeså dog ikke laugets ønsker, og laugets bestyrelse besluttede derfor at gøre indsigelse mod den del af planen, som bl.a. omhandlede laugets 4 møller i det i planen udpegede område syd for Harboøre by.

En del indsigelser mod den udarbejdede kommuneplan blev indgivet; men kommunen var bestemt ikke til sinds at ændre sin holdning, da den jo helst ikke ville have nogen møller i kommunen overhovedet. Sådan var den almindelige opfattelse i lokalområdet.

I løbet af de næste par år skete der ikke meget nyt m.h.t. kommunens mølleplan.

Da man nåede frem til generalforsamlingen i 1998 (18. marts), så havde kommunens nye mølleplan end ikke været sendt til offentlig høring endnu, hvilket selvfølgelig gjorde fremtiden for lauget en smule usikker.

I oktober 1999 var der nok en gang blevet lavet om på kommunens planer m.h.t. udskiftning af møller på Tangen.

Alle gamle og tidligere planer var blevet skrinlagt, og ved kommunen kunne man igen søge om nye placeringer !?! Fra kommunens side blev alt helt åbenlyst trukket i langdrag !!!

I slutningen af oktober 1999 indsendte HMIS nu en ansøgning til kommunen vedr. en udskiftning af de 5 møller ved Flyholmvej med 4 nye møller placeret i et af kommunen udlagt område ved Skalvej. Denne ansøgning blev også fremsendt til Ringkøbing Amt.

Efter nok en del røre i andedammen kom det i begyndelsen af 2000 frem, at kommunen ville gå ind for at anlægge en møllepark i Limfjorden ved Cheminova, og her foreslog kommunen helt overraskende et samarbejde mellem de 2 møllelaug, THV og HMIS ?

På laugets generalforsamling den 15. marts 2000 fremførtes det imidlertid, at der i bestyrelsen fortsat var enighed om primært at arbejde for landplaceringer, hvis disse var fornuftige.

I løbet af det næste års tid afholdtes der så en del møder med bl.a. kommunen og amtet vedr. fremtidige mølleplaceringer; men noget helt konkret blev det ikke til.

I året 2001 blev laugets økonomi i den grad påvirket af faldende afregningspriser på leveret el, idet den i 1. kvartal solgte el blev afregnet til 60 øre/kWh og i de resterende 3 kvartaler til 43 øre/kWh.

Dette var forventeligt, og desuden var udsigterne til bedre priser i fremtiden heller ikke noget at råbe hurra for, idet yderligere prisfald kunne forventes, bl.a. fordi laugsmøllerne blev ældre og tilskudsmulighederne forringet.

Med andre ord, så selv om møllerne blev holdt vedlige og kørende, så ville det ikke hjælpe synderligt på laugets økonomi og dermed afregningen til interessenterne.

Derfor blev det med at få udskiftet laugsmøllerne med nogle større og mere effektive anlæg mere og mere presserende, såfremt laugets også skulle tro på en fremtid som elproducent.

Laugets ansøgning(er) om at få tilladelse til at opstille møller i området ved Skalvej blev skudt ned af både Thyborøn-Harboøre Kommune, som konsekvent var imod opstilling af møller i området, selv om dette var omfattet af den eksisterende plan for opstilling af møller, og af Stiftøvrigheden i Viborg, som indledningsvist dog havde været positiv indstillet.

På land var der tilsyneladende intet, som kunne lade sig gøre for HMIS.

Et muligt samarbejde med THV omkring et mølleprojekt i fjorden, som kommunen jo havde lagt op til, blev undersøgt og analyseret, men kunne ikke realiseres, da de involverede parter på ingen måde kunne enes om betingelserne.

Et eventuelt samarbejde med THV ville i realiteten have betydet en nedlæggelse af HMIS, samtidig med at laugets interesser ikke ville være blevet tilgodeset på en tilfredsstillende måde.

En nedlæggelse af HMIS ville selvfølgelig have været betinget af en godkendelse deraf af laugets generalforsamling.

Et tilbud fra elskabet NOE – ligeledes vedr. deltagelse i et mølleprojekt i fjordområdet ved Rønland – blev der også takket pænt ”nej” til.

I juni 2001 var HMIS blevet kontaktet af Per Lauritsen (på vegne af Bonus og VApS) ligeledes vedrørende en evt. deltagelse i et havbaseret vindmølleprojekt i området ved Rønland. Afregningsprisen for havbaserede anlæg var (på daværende tidspunkt) bedre end for landbaserede anlæg.

Laugets bestyrelse gjorde sig en del overvejelser m.h.t. det tilbudte samarbejde, og disse endte ud med, at et samarbejde med de nævnte parter nok var det mest givtige og tiltalende for laugets i den givne situation. Ved at deltage i et mølleprojekt ved Rønland ville laugets økonomi bl.a. på grund af en opnåelig, attraktiv skrotningspræmie blive meget bedre end ved at lade være.

På et orienterende møde, som blev afholdt den 24. oktober 2001 fik bestyrelsen – efter en tilkendegivende afstemning – mandat til at afholde en ekstraordinær generalforsamling med henblik på at få klarlagt, om laugets interesser var indstillet på et samarbejde med Per Lauritsen (som jo repræsenterede VApS og Bonus) .

På den efterfølgende ekstraordinære generalforsamling, som blev afholdt den 14. november 2001, blev det vedtaget, at bestyrelsen havde mandat til at gøre det ”fornødne”.

I løbet af de næste 3-4 måneder blev der afholdt en del møder om, hvorledes det fremtidige samarbejde vedr. et mølleprojekt i Nissum Bredning ved Rønland eventuelt kunne effektueres.

Alle implicerede parter var selvfølgelig godt klar over, at det ville blive særdeles vanskeligt at gøre alle helt tilpas; men det var nødvendigt at samarbejde, når så stort og omfattende et projekt helst skulle være realiseret inden udgangen af 2002.

Men meget var på daværende tidspunkt endnu særdeles uklart og usikkert.

Til en start var Udvalget for Teknik og Miljø i Ringkøbing Amt indstillet på, at der ved Rønland skulle være plads til 12 møller med en samlet kapacitet på 24 MW.

Amtets forslag til fordeling af de 12 møller var følgende: 5 møller til THV og 7 møller i fællesskab til VApS og HMIS i forholdet 5:2 (altså 4 MW til sidstnævnte).

Men, men, men

I løbet af foråret 2002 kom amtet dog på andre tanker, idet antallet af møller i projektet blev reduceret til 8, dog stadigvæk med en samlet kapacitet på 24 MW.

Og det var først i slutningen af april 2002, at amtet definitivt fik besluttet sig for, hvordan mølleparken ved Rønland kunne komme til at se ud.

Denne sene myndighedsbeslutning resulterede selvfølgelig i et markant tidspres m.h.t. at få skabt en brugbar løsning de interesserede parter imellem.

Den ordinære generalforsamling, som blev afholdt den 20. marts 2002, blev skelsættende for laugets og dets virke.

For at alt det juridiske ikke skulle løbe helt af sporet, så havde bestyrelsen hyret Christian Nielsen fra "Ret og Råd" i Lemvig til at lede generalforsamlingen på tilfredsstillende måde, og det gjorde han.

Et forslag om, at HMIS skulle indlede et samarbejde med THV i stedet for VApS, blev forkastet, hvilket banede vejen for, at HMIS så kunne sige "ja tak" til og indlede det fornødne samarbejde med VApS (Per Lauritsen) og Bonus.

Et andet af bestyrelsen fremsat forslag om, at de 4 eksisterende vindmøller ved Flyholmvej skulle nedtages og sælges, blev forhåndsvedtaget.

En endelig vedtagelse af det sidstnævnte forslag kunne dog først effektueres på en ekstraordinær generalforsamling.

Den 28. august 2002 og den 17. september 2002 blev der så afholdt to på hinanden følgende ekstraordinære generalforsamlinger, hvor det bl.a. blev vedtaget at skrotte laugets 4 møller ved Flyholmvej.

Hvad dette på sigt ville komme til at betyde for laugets interessenter blev naturligvis også fremlagt og drøftet.

Denne løsning skulle selvfølgelig ses i lyset af, at lauget kom til at deltage i mølleprojektet ved Rønland.

Inden mødet i august havde HMIS og VApS indgået en fælles handels- og samarbejdsaftale vedr. etableringen af projektet ved Rønland, som allerede da var godt i gang.

Efter mødet i september arbejdede bestyrelsen nu videre med planerne vedr. skrotningen af laugsmøllerne ved Flyholmvej.

Økonomierne vedr. såvel gamle som nye møller blev grundigt bearbejdet, og de nødvendige tidsplaner blev udarbejdet.

Med hensyn til afsætningen af anparterne i det nye projekt ved Rønland, så var stort set alle interessenter i det oprindelige HMIS villige/parate til at købe anparter. Kun 2 af interessenterne i det oprindelige laug valgte at træde ud af selskabet i forbindelse med nedlæggelsen af projektet ved Flyholmvej.

I løbet af efteråret var alle anparter i det nye og kommende projektet (ca. 10.000 stk.) afsat/solgt, og antallet af interessenter var nu oppe på i alt 195.

Inden laugets 4 møller blev taget ned, blev der foretaget et mageskifte vedr. to af de tre Bonus 150/30 kW-møller, som var placeret i området.

Mageskiftet var bl.a. en del af den aftale, som lauget indgik med en lokal lodsejer m.h.t. den evt. senere oprydning efter projektet ved Flyholmvej.

Laugets møller leverede strøm til elselskabet (NOE) frem til og med den 7. november 2002 og blev så kort tid efter taget ned, for at lauget kunne være sikker på at have de – for det nye projekt ved Rønland – så vigtige skrottningsbeviser inden årsskiftet.

De nedtagne laugsmøller repræsenterede en skrotningseffekt på 1.170 kW, hvilket svarede til ca. 51% af nødvendige effekt i det nye projekt ved Rønland.

Selve skrottningspræmien var på ca. 2,4 millioner kr., som – hvis den kom til udbetaling – ville blive udbetalt i løbet af 2½ år.

Den endelige nedlukning af projektet ved Flyholmvej blev gennemført i løbet af 2003.

Projektet ved Rønland

Indledning

Den 7. oktober 1996 ansøgte selskabet VApS, som HMIS senere indgik i et samarbejde med, for første gang om at få tilladelse til at placere en vindmøllepark i Nissum Bredning i området syd for halvøen Rønland.

Den 14. oktober 1999 ansøgte det lokale THV – også for første gang – om tilladelse til at opstille vindmøller i samme geografiske område.

I den herpå følgende periode frem til den 19. juli 2002, hvor Energistyrelsen langt om længe gav endelig tilladelse til opstilling af i alt 8 møller ved Rønland, var der en del tummel ikke blot de ansøgende parter imellem, men også hos diverse involverede myndigheder om, hvordan den fremtidige møllepark skulle se ud; men med Energistyrelsens afgørelse, som blev truffet og meddelt den 19. juli 2002, så blev det til 4 møller til THV og 4 møller til VApS og HMIS i fællesskab.

Energistyrelsens afgørelse kunne af klageberettigede indbringes for Energiklagenævnet senest den 21. august 2002; men evt. klager over afgørelsen ville ikke medføre en opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemte noget andet. Endvidere kunne afgørelsen ikke påklages til andre administrative myndigheder.

Den endelige godkendelse, som også indeholder en kronologisk beskrivelse af hele forhistorien og myndighedsbehandlingen bag projektet ved Rønland kan findes under menupunktet "Rønland Vindmøllepark". Det samme kan den udsendte pressemeddelelse.

En vigtig milepæl i det store og omfattende projekt var endelig nået; men nu skulle det praktiske arbejde så sparkes i gang så hurtigt som muligt, og det var heller ikke uden problemer.

Den sene myndighedsbeslutning resulterede selvfølgelig i et markant tidspres m.h.t. at få skabt nogle brugbare løsninger de interesserede parter imellem.

For at opnå den rette indtjening skulle alle møller gerne være opstillet og producerende senest ved årsskiftet 2002-2003.

I den sidste del af perioden frem til den dato, hvor den endelige godkendelse blev præsenteret, foregik der en livlig debat især i den lokale dagspresse.

Såvel tilhængere som modstandere af det store mølleprojekt eller dele heraf forsøgte at komme til orde og påvirke den almindelige stemning i lokalområdet.

Også fra lokalpolitisk side kom der mange "indspark" i debatten.

Desværre forekom der også en del "von hørensagen", som man bestemt godt kunne have været foruden.

Hvordan og hvorfor HMIS kom til at deltage i det store havvindmølleprojekt ved Rønland er allerede blevet beskrevet.

Som nævnt, så gav Energistyrelsen den 19. juli 2002 sin tilladelse til, at der kunne opstilles i alt 8 vindmøller i området nordøst for Rønland i Nissum Bredning.

De 4 sydligste placeringer blev tilegnet VApS og HMIS i fællesskab, og de 4 nordligste placeringer gik til THV.

HMIS kom altså til at eje én mølle i parken – en mølle, som der var tegnet ca. 10.000 anparter i.

Bestræbelserne på at få det nye, store mølleprojekt sat i gang afstedkom herefter en del mødeaktivitet parterne (d.v.s. VApS, HMIS og THV) imellem.

Hvordan skulle det hele gribes an, og hvem skulle planlægge og udføre de enkelte dele af projektet?

Allerede i begyndelsen af august var den første sending skærver, som skulle bruges til anlæggelsen af den nødvendige kørevej til mølleøerne og tværdæmningen herfra og til Cheminova, på vej fra Norge.

I slutningen af september var disse dele af projektet på plads.

Det hele gik nu slag i slag, og i løbet af den resterende del af året blev mølleprojektet realiseret i.h.t. en nødvendig, stram plan, som nøje blev fulgt.

I midten af december 2002 blev opstillingen af de 8 møller på deres fundamenter påbegyndt. Den sidste mølle blev rejst den 26. december 2002.

Hvis ikke der havde været transformator-problemer med den ene af de leverede møller, så havde den samlede møllepark måske været kørende ved årsskiftet 2002-3.

En del af mølleparken blev koblet til elnettet i begyndelsen af januar 2003, men kun med begrænset effekt. Elselskabet (NOE) kunne kun aftage 8 MW på daværende tidspunkt.

Bonus/Siemens-møllerne leverede første gang til nettet den 21. januar 2003.

Den 30. januar 2003 var hele parken dog koblet til nettet med fuld effekt, d.v.s. med 24 MW.

Den 30. december 2002 blev Driftselskabet Rønland Havvindmøllepark I/S (DRHV) oprettet af VApS og HMIS i fællesskab.

Hovedaktiviteten af dette interessentskab skulle være, at varetage driften af de 4 stk. Siemens 2,3 MW vindmøller ved Rønland.

Selskabet skulle modtage indtægten fra elsalget, afholde de løbende driftsudgifter på møllerne og herefter foretage udlodningen af restbeløbet til selskabets interessenter.

Den første ordinære generalforsamling i det nye projekt blev afholdt den 19. marts 2003.

På dette møde fremlagde bestyrelsen 4 ændringsforslag til laugets vedtægter for at få disse tilrettet den nye situation.

Ændringerne kunne dog ikke godkendes definitivt af generalforsamlingen den dag, men blev det på en ekstraordinær generalforsamling, som afholdtes den 28. april 2003.

Efter generalforsamlingen var sammensætningen af bestyrelsen uændret (Knud Vrist, Peder Pedersen, Erling Bruun, Knud Erik Langer og Ole Steen Jensen).

Selv om de 4 stk. Siemens-møller nu var i drift, så var sådan noget som serviceaftaler, tilkaldsordninger (for montører) og forsikringsbetingelser vedr. anlægget stadigvæk ikke blevet forhandlet helt på plads. Servicekontrakten med Bonus var først forhandlet helt færdig omkring oktober 2004 !

Efter igangsætningen af de 4 Siemens-møller blev driften af disse i løbet af det følgende halve års tid optimeret, således at en endelig aflevering til ejerne kunne foretages.

Selv herefter var der en del indkørsproblemer, som Bonus naturligvis var involveret i løsningen af.

Brofags-sektionen i forbindelse med kørevejen til møllerne manglede også sit endelige udseende, og denne del af projektet var først fuldført i begyndelsen af 2004.

Her var smedefirmaet Skaarup & Salskov (Thyborøn) involveret, og Oluf Snejbjerg ordnede støbearbejdet og spunsvæggen ved broen.

Flylysene på møllerne manglede også, og en tilfredsstillende løsning var først på plads i den sidste halvdel af 2007.

Den 20. juni 2003 afholdt VApS og HMIS et åben-mølle-arrangement, hvor man (med elevator) kunne komme op i 2 af de 4 møller. Det var en succes.

Den tidligere benyttede arbejdsplads ved amtsvejen blev senere overtaget af kommunen, som efterfølgende indrettede en rastepads her.

Info-tavlerne på pladsen blev sponsoreret af Friluftsrådet.

De 4 Siemens-møller har gennem årene været godt og effektivt producerende, selv om klimaet selvfølgelig har været en hård "samarbejdspartner" her i Vestjylland. Skader og enkelte nedbrud har der da været; men fra driftsselskabets side er alt blevet gjort for at holde møllerne kørende.

Den 19. maj 2006 fik laugets gavn af den opnåede skrotningspræmie en ende, hvilket betød, at afregningsprisen på den solgte elektricitet blev reduceret med 17 øre pr. kWh. Afregningsprisen gik fra 60 til 43 øre pr. kWh.

Dette kunne selvfølgelig mærkes; men det var jo ventet i.h.t. de gældende regler og satser.

Selv om den nu realiserede møllepark var godt producerende, så forstummede snakken om flere vindmøller i Nissum Bredning bestemt ikke.

Flere store mølleprojekter, som var placeret i et udlagt område i Nissum Bredning nordøst for den eksisterende sejlrende, var allerede blevet præsenteret af forskellige interessenter (bl.a. af THV), ligesom andre placeringer i området omkring Rønland også var i søgelyset.

Både hos VApS og hos HMIS var man (på daværende tidspunkt) ikke indstillet på at udvide de eksisterende selskaber med møller på andre positioner end dem, man i forvejen rådede over.

Imidlertid var man dog indstillet på, at selskabernes interessenter fremover skulle have muligheder for at deltage i andre mølleprojekter i nærområdet, såfremt dette kunne blive aktuelt.

Et samarbejde mellem THV og HMIS vedr. et nyt mølleprojekt i fjorden var blevet afvist af THV, så HMIS allierede sig igen med VApS, og Rønland Havvindmøllepark A/S (RHAS) blev efterfølgende oprettet i fællesskab. Det skete den 23. januar 2008.

Hovedaktiviteten af dette aktieselskab skulle være at forestå projektering, opførelse og drift af en offshore vindmøllepark i Nissum Bredning samt dermed beslægtet virksomhed.

Gennem dette selskab kunne der så arbejdes på at tilgodese interessenterne i de 4 eksisterende Siemens-møller m.h.t. en eventuel deltagelse i fremtidige mølleprojekter.

Hvad, der herefter er sket på den front, skal ikke berøres i denne beretning.

Den 29. november 2008 overskred Siemens-møllernes produktion kvoten for fuldlasttimer, som for anlægget var beregnet til at være 202.400.000 kWh (se nedenfor).

På Danmarks Vindmølleforenings hjemmeside kan man finde mere information om, hvad begrebet "fuldlasttimer" er for noget. Man skal have fat i faktabladet Ø5, som omhandler "Afregningsregler for vindmøller".

Beregning af fuldlast-kvot:

$$[\text{Installeret effekt (i kW)}] \times [\text{ordningens antal fuldlasttimer}] = [\text{antal kWh, som der i perioden gives en bestemt afregning til}]$$

Beregning for de 4 Siemens-møller:

$$4 \times [2.300 \text{ kW}] \times [22.000 \text{ h}] = 202.400.000 \text{ kWh}$$

Denne overskridelse af fuldlast-kvoten resulterede igen i en reduktion af afregningsprisen for den til elnettet leverede elektricitet.

I begyndelsen af august 2014 rundede de 4 Siemens-møller i parken en samlet produktion på 400 millioner kWh.

Men allerede i maj 2014 havde den ene af disse møller – som den første vindmølle af den type i verden – produceret 100 millioner kWh.

Det siger da lidt om, hvor god placeringen ved Rønland er og har været.

De 100 millioner kWh svarer f.eks. til forbruget fra samtlige husstande i Esbjerg gennem et helt år.

Som det allerede har været nævnt, så har de 4 Siemens-møller gennem årene været godt, stabilt og effektivt producerende, når de har været kørende.

Driftsselskabet (DRHV) har sørget for, at møllerne er blevet vedligeholdt og serviceret i.h.t. de med mølle-producenten indgåede aftaler, hvilket også vil ske fremover.

Hvad, der fremover vil ske med møllelaugets position som elproducent, er det vanskeligt at sige noget konkret om, idet meget uforudsigeligt kan ske på den front.

M.h.t. afregningsprisen for vindmølleproduceret elektricitet, så er der ikke noget, der tyder på, at denne vil blive meget bedre i de kommende 5-6 år.

Dette var i hvert fald en af de konklusioner, som blev fremført på en temadag arrangeret af Danmarks Vindmølleforening den 21. oktober 2015.

Alle eksperter fra landets offentlige myndigheder er tilsyneladende enige om, hvad der er årsagen til de lave el-priser, som haves i øjeblikket, og der er nok også bred enighed om, hvordan alt dette kan forbedres; men der er i den grad en mangel på politisk handling.

Rønland Vindmøllepark har nu været producerende i 13½ år, og det samlede resultat har været godt og tilfredsstillende.

Om økonomien omkring driften af de 4 Siemens-møller fremover vil være acceptabel for de enkelte selskabers interessenter, kan man kun håbe på.

Indtil videre kan indtjeningen heldigvis følge trit med de udgifter, der er forbundet med driften af møllerne, således at der også bliver lidt til overs til interessenterne.

Pr. dags dato (14.07.2016) er der 175 interessenter i HMIS.

OSJ - 14.07.2016

Fortsættelse af historien om HMIS

Vindmølleparken har nu været producerende i 16 år.

Det samlede resultat har – trods afregningspriserne for el – stadigvæk været godt og nogenlunde tilfredsstillende.

Siden den første del af historien blev skrevet, har Driftsselskabet efter møjsommelige og tidskrævende forhandlinger indgået en god serviceaftale m.v. med Siemens i Brande.

Selv om denne aftale, som er 5-årig, har været og er dyr, så har den også været til gavn for Driftsselskabet, da Siemens løbende (for egen regning) skal løse alle opståede problemer for at holde møllerne kørende.

Dette gælder også eventuelle forsikringsmæssige situationer.

Overordnet set, så er den indgåede aftale en fordel for såvel Driftsselskabet som Siemens.

Antallet af interessenter i HMIS er gennem salg, køb og/eller overdragelse af anparter blevet reduceret gradvist siden opstarten af projektet i 2002/2003.

Pr. dags dato (26.02.2019) er der 166 interessenter i HMIS.

OSJ - 26.02.2019
